
Minneord

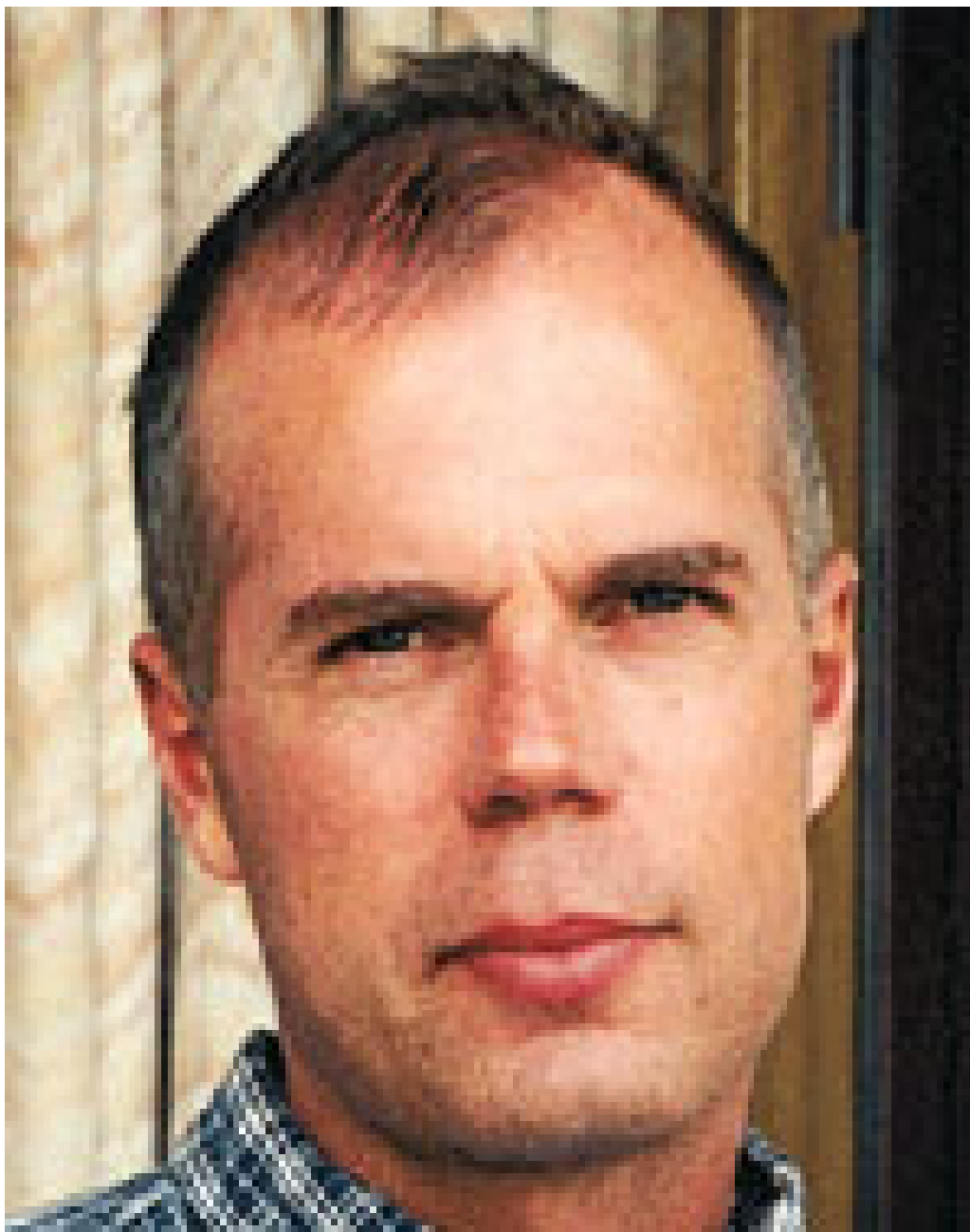

OSS IMELLOM

PÅ VEGNE AV KOLLEGER VED RADIUMHOSPITALET

METTE SPRAUTEN, DOROTA GAUKSTAD, ANNE MARIT WANG
FØRLAND, LINN ÅSLI

Trond er borte. En strålende februar dag med sol og varme hvor nettopp det å leve føles så intenst, kom den absurde meldingen om at Trond hadde valgt å gå ut av livet. Trond – spøkefull, alvorstung, utadvendt, men også innadvendt. Trond – vår gode venn og kollega.

Trond Frysjøberget ble født 13.2. 1963 og vokste opp i Tønsberg. Han tok medisinsk embetseksamen i Oslo i 1991. Etter endt turnustid fikk han allsidig erfaring. Først tilbrakte han noen år som assistentlege innen øre-nese-hals-faget, deretter var han allmennlege med legevaktarbeid.

Han begynte på Det norske radiumhospital (DNR) ved onkologisk avdeling som assistentlege i desember 1996. Med sin karakteristiske dype stemme og uhøytidelige stil ble han raskt godt kjent på huset. Han var et rivjern til å jobbe, alltid villig til å ta vakansvakter, og hadde ved siden av full stilling på DNR mange legevakter i Bærum. Han var en svært effektiv lege uten at det forringet kvaliteten på arbeidet han gjorde. Trond var samvittighetsfull og satte høye

krav til seg selv i alt han gjorde. Med pasientene var han lyttende, empatisk og humoristisk. Under den vanskelige samtalen var han opptatt av å få frem realistisk informasjon uten å ta fra pasienten alt håp.

Som kollega var Trond raus og real. Det ble ofte han som rakk over flest assistentlegeoppgaver i løpet av en dag. Uproblematisk i hans øyne. Det viktigste var å få jobben gjort og ikke flisespikke over like arbeidsmengder. Trond var en omsorgsfull person og opptatt av kollegene sine. Ofte kunne han ringe i løpet av en arbeidsdag bare for å høre hvordan det stod til. Han var også kjent for sitt temperament, var uredd for autoriteter og ytret seg friskt i diskusjoner når han var uenig. Samtidig evnet han alltid å be om unnskyldning hvis han hadde vært urimelig.

I 1996 fikk Trond påvist en hjernesvulst som han valgte å leve med i mange år. Han fikk en god støttespiller i sin kjære Mette, som etter hvert overtalte ham til å la seg operere i mars 2001.

De siste årene har vært svært vanskelige for Trond og hans nærmeste. Til tross for at han var nesten ferdig spesialist i onkologi, sluttet han på DNR høsten 2002 og gikk inn i et legefelleskap som allmennpraktiker i Horten. Han flyttet tilbake til Tønsberg hvor han hadde sine røtter. Det var noe han hadde tenkt på over flere år, og han håpet på en ny og bedre tilværelse der.

Trond døde 11.2. 2003, bare to dager før han ville fylt 40 år. Han etterlater seg et stort tomrom, og vi spør oss om vi kunne gjort noe annerledes.

Vi var så glade i ham.

Publisert: 28. mai 2003. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.